

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 107: Cái Lý Của An Trụ Tâm Và Hàng Phục Tâm Đây, [Ngài] Đã Thấu Hiểu Triệt Để

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 008)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Thị trụ hàng chi lý, triệt để minh liễu.】 *(Nghĩa là: Cái lý của an trụ tâm và hàng phục tâm này, [Ngài] đã thấu hiểu triệt để.)*

Điều này chính là như trước đây đã từng nói qua, Tôn giả [Tu Bồ Đề] có trí huệ cao độ, có thể nhìn ra được quả vị Vô Thượng Bồ Đề cùng Đại Pháp cứu cánh viên mãn mà Thế Tôn đã chứng đắc, đều biểu hiện ngay trong đời sống thường ngày.

Nói cách khác, từng chi tiết trong đời sống thường ngày đều là sự thị hiện, không phải là thị hiện một phần, mà là sự thị hiện viên mãn, điều này thật quá khó nhận biết!

Nếu quý vị hỏi về tất cả đạo lý, tất cả phương pháp tu hành mà Đức Phật Thích Ca Mâu Ni đã thuyết trong suốt 49 năm, thì việc Phật mặc áo đều bao hàm toàn bộ ở trong đó, ăn cơm cũng bao hàm toàn bộ ở trong đó, đi đường cũng bao hàm toàn bộ ở trong đó. Chính xác như trong *Kinh Hoa Nghiêm* đã nói: “*Một tức là nhiều, nhiều tức là một*”, vô lượng pháp môn chính là một pháp môn, một pháp môn triển khai ra chính là vô lượng pháp môn. Cho nên, từng ly từng tí trong cuộc sống không gì là không phải [Phật pháp], như vậy mới là vi diệu!

Vì lẽ đó, Tôn giả mới tán thán là hy hữu. Chúng ta phải từ những chỗ này mà lãnh hội, phải từ những chỗ này mà học tập, như vậy mới gọi là chân thật “**Học Phật**”. Chứ không thể đem kinh điển ra để nghiên cứu, mà chẳng có chút liên quan nào đến hành trì của chính mình, như vậy thì gọi là “**Phật học**”, chứ không phải là “Học Phật” nữa. Tuy cũng là hai chữ đó, nhưng đảo ngược lại một chút thì ý nghĩa hoàn toàn khác nhau.

Một đằng là xem Phật giáo như một môn học vấn đề nghiên cứu; một đằng là nhận chân nỗ lực noi theo Phật Thích Ca Mâu Ni mà học tập, noi theo chư Phật Như Lai mà học tập, như vậy mới đạt được sự thọ dụng chân thật.

Chữ “Duy” (唯) [trong câu kinh] nghĩa là hoàn toàn thấu hiểu. Lời khai thị này của Phật ở đoạn trước, Ngài [Tôn giả Tu Bồ Đề] đều hiểu, thấu suốt triệt để.

“Nhiên Như Lai hộ niệm phó chúc, tha thượng vị kiến, cố đại vi khải thính.” *(Tuy nhiên sự hộ niệm và phó chúc của Như Lai, người khác vẫn chưa thấy được, cho nên Ngài thay mặt đại chúng mà thưa thỉnh).*

Tôn giả nói: Con đã minh bạch rồi, thế nhưng còn có rất nhiều, rất nhiều người đang ngồi nghe tại đây, họ vẫn chưa minh bạch. Chúng ta cũng không thể nào không đoái hoài đến những người này, nếu không thì chẳng có tâm từ bi. Cho nên Ngài thay mặt mà thưa thỉnh, thay cho mọi người mà thưa thỉnh.